



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 971/2020
22.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Миодрага Маричића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 283/19 од 30.01.2020. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 87/20 од 19.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 283/19 од 30.01.2020. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 87/20 од 19.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 283/19 од 30.01.2020. године окривљени АА и ББ, су поред осталих, оглашени кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, па је окривљеном АА за извршено кривично дело утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, а окривљеној ББ је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, те је истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени АА у року од две године, а окривљена ББ у року од једне године од дана правноснажности пресуде, не учине ново кривично дело.

Окривљени су обавезани да плате суду паушал у износу од по 5.000,00 динара, као и да солидарно са окривљеним ВВ плате остале трошкове кривичног поступка у укупном износу од 148.010,62 динара, а све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 77/20 од 19.03.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу, окривљеног ВВ и бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Миодраг Маричић,

због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених АА и ББ, у захтеву за заштиту законитости истиче да је чланом 2. став 2. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године, прописано да у кривичним поступцима престају да теку рокови за изјављивање жалбе на одлуке којима се поступак окончава, а основни суд је у време рока за жалбу који је престао тећи 15.03.2020. године и самим тим уместо 17.03.2020. године био продужен на још три дана након завршеног ванредног стања, проследио предмет Вишем суду који је донео одлуку, из чега произлази да је предмет преурађено послат на одлучивање у виши суд и да је другостепени суд одлуку преурађено донео, а како је апсолутна застарелост у наведеном предмету наступила дана 20.03.2020. године имајући у виду да је предметно кривично дело извршено 20.03.2014. године, то је виши суд само могао донети решење о обустављању поступка услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, имајући у виду време извршења предметног кривичног дела из члана 203. став 1. КЗ – 20.03.2014. године и казну прописану за исто – казна затвора до три године, то би апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљених наступила протеком 20.03.2020. године у смислу одредби члана 103. став 5. и члана 104. тачка 6) КЗ, дакле, после доношења другостепене пресуде Вишег суда у Шапцу Кж1 87/20 од 19.03.2020. године чијим доношењем је овај кривични поступак правноснажно окончан.

Надаље, дана 15.03.2020. године донета је одлука о проглашењу ванредног стања, објављена у „Сл. гласнику РС“, бр.29/2020, којом се проглашава ванредно стање на територији Републике Србије, а која је ступила на снагу даном објављивања у „Сл. гласнику РС“.

Ставом 2. члана 2. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године, која је објављена у „Сл. гласнику РС“, бр.38 од 20.03.2020. године, прописано је, између осталог, да у кривичном поступку рокови за изјављивање жалби на одлуке којима се поступак окончава, као и за изјављивање ванредних правних лекова, престају тећи за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године.

По налажењу овога суда, из цитиране одредбе Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15. марта 2020. године, произлази да су у време трајања ванредног стања престали да теку само рокови за изјављивање правних лекова, али не и рокови за одлучивање другостепеног суда о већ изјављеним правним лековима, односно жалбама.

Следствено изнетом, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ неосновано указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.